

Терміни з туризму та рекреації

А Б В Г Д Е Є Ж З И І К Л М Н О П Р С Т У Ф Х Ц Ч Ш Щ Ю Я

Ранній заїзд - заїзд споживача до готелю до розрахункової години.

Регіональний аналіз – економіко-географічний аналіз факторів регіонального розвитку, який використовується для пізнання закономірностей і особливостей розвитку туризму в конкретних районах.

Резерват - загальна назва території, що охороняється (пам'ятки природи, заказники, заповідники); природна територія заповідно-еталонного або ресурсозахисного типу.

Рекреалогія - галузь знань про причини та способи здійснення рекреаційної діяльності як невід'ємної складової життя кожної людини та суспільства, соціально-культурні, економічні, антропо-екологічні механізми організації цієї діяльності та її наслідки.

Рекреація – відтворення і розвиток фізичних, психічних, духовних та інтелектуальних сил людини, що відбувається як в межах постійного місця проживання, так і поза ним; психофізіологічний, емоційний стан індивіда, обумовлений реконструкцією (спогадами, уявленнями, фантазіями), набутих у минулому позитивних вражень, які пов'язані із спілкуванням із природним, культурно-історичним, біосоціальним середовищем.

Рекреаційна географія – галузь географічних знань, яка, спираючись на рекреаційну функцію як необхідну складову суспільного відтворення, займається розробкою теоретико-методичних засад територіальної організації відпочинку та оздоровлення. Наукові основи рекреаційної географії закладені працями В. Преображенського, Ю. Веденіна, М. Мироненка, І. Твердохлебова та інших фахівців з теорії та практики рекреаційної діяльності.

Рекреаційне районування – поділ території на певні таксономічні одиниці, що

відрізняються спеціалізацією рекреаційного обслуговування, структурою рекреаційних ресурсів і напрямками їх освоєння та охорони. В основу рекреаційно-туристського районування покладено чотириступеневу систему таксономічних одиниць: макрорайон, мезорайон, підрайон, мікрорайон.

Рекреаційна сукцесія - послідовна зміна стереотипів рекреаційної діяльності (поведінки відпочиваючих). Вивчення зміни стереотипів поведінки рекреантів і відповідних їм фізичних середовищ відпочинку дає можливість управляти рекреаційними системами та конструювати їх за заданим критерієм. Термін введений американськими дослідниками Ч. Шонтцем і П. Дорфманом (1977), які вивчали вплив "фабрики відпочинку" "Біг Скай" у каньйоні Галантин (США, штат Монтана) на довкілля.

Рекреаційне господарство - міжгалузевий комплекс (макрокомплекс), який складається із кількох спеціалізованих (галузевих) рекреаційних підкомплексів. Багаторівнева ієрархічна структура рекреаційної діяльності дозволяє розглядати її і на мікрорівні – як види діяльності населення та приватних господарств. Функціональна систематика рекреаційної діяльності передбачає базовий рівень – найдрібніші види рекреаційного обслуговування (діяльність окремих фірм і працівників).

Рекреаційні ресурси – об'єкти та явища природного, природно-антропогенного, соціального походження, що використовуються для туризму, лікування, оздоровлення та впливають на територіальну організацію рекреаційної діяльності, формування рекреаційних районів (центрів), їх спеціалізацію та економічну ефективність; сукупність природних, природно-технічних, соціально-економічних комплексів та їх елементів, що сприяють відновленню та розвитку фізичних і духовних сил людини та при сучасній і перспективній структурі рекреаційних потреб і техніко-економічних можливостях використовуються для прямого й опосередкованого споживання, надання рекреаційно-туристських і курортно-лікувальних послуг.

Рекреаційний вузол - просторове поєднання рекреаційних систем різного функціонального профілю, ієрархії, планових і самодіяльних туристських маршрутів у межах міського або іншого поселення, яке містить розвинуту рекреаційну інфраструктуру. У загальногеографічному значенні вузол - геотериторіальне поєднання об'єктів, яке відіграє певну роль у розвитку даного ландшафту (району, регіону), завдяки сукупній дії цього поєднання на оточуючий ландшафт (район, регіон).

Рекреаційний кадастр - систематичне зведення, що містить якісний і кількісний опис природних об'єктів та явищ рекреаційного призначення і складається з географічної характеристики, даних про динаміку, ступінь дослідження об'єкта чи явища, рекомендацій з використання, перелік заходів, необхідних для їх охорони.

Рекреаційний ландшафт - підтип антропогенного ландшафту; геотеріальна система, в якій тісно взаємопов'язані природні і антропогенно-техногенні елементи; підтип географічних систем, що беруть участь у відтворенні ресурсів та умов природного середовища, психофізичної енергії населення та виступають як об'єкт охорони середовища, що оточує людину, і раціонального використання природних ресурсів. Якості Р.л. зумовлені природними і антропогенними факторами; Р.л. формується під впливом діяльності людини, одночасно зберігає природний характер, підпорядковується природним закономірностям і характеризується "антропогенним змістом" у вигляді культурних рослин, змінених якостей ґрунту, режиму підземних та поверхневих вод, наявності геотехнічних систем та інженерних споруд. Суттєвою особливістю Р.л. є складне поєднання процесів природної самоорганізації та керування з боку людини, наявність у складі ландшафтів елементів соціальної сфери.

Рекреаційний регіон - ТРС, до складу якої входять підсистеми тривалого та короткочасного відпочинку, санаторно-курортного лікування і туризму, управління, обслуговування, транспорту, переважно в межах економічного району.

Ресурсно-туристська домінанта – стабільний у просторі і часі вид туризму, чинником розвитку якого є відповідна суспільно-економічна база та попит. До ресурсно-рекреаційних домінант відносяться: лікувально-оздоровчо-туристська, культурно-історично-сакральна, культурно-історична, оздоровчо-туристська, лікувально-оздоровча, сакральна, біосоціальна, екологічна (наявність національних природних парків, біосферних заповідників, інших цінних у природно-географічному та етно-історичному відношенні територій та їх взаємодія із туризмом), оздоровча, індустріальна.

Ресурси туристські – природні, історичні, соціально-культурні об'єкти, з об'єктами туристичного показу включно, а також інші об'єкти, здатні задовольняти духовні потреби туристів, сприяти відновленню та розвитку їх фізичних сил.

Рекреаційно-туристське природокористування - цілісна система відносин людина

(суспільство) – довкілля (природа), які складаються на певному етапі суспільного розвитку в процесі вивчення, освоєння, використання, перетворення, охорони та відтворення природно-ресурсного потенціалу території (акваторії, аероторії) задля задоволення індивідуальних і суспільних рекреаційних потреб.

Рекреаційно-туристські ресурси – об'єкти та явища природного, природно-антропогенного, соціально-економічного походження, що використовуються для туризму, лікування, оздоровлення та впливають на територіальну організацію рекреаційної діяльності, формування рекреаційних районів (центрів), їх спеціалізацію та економічну ефективність; сукупність природних, природно-технічних, соціально-економічних комплексів та їх елементів, що сприяють відновленню та розвитку фізичних і духовних сил людини та при сучасній і перспективній структурі рекреаційних потреб і техніко-економічних можливостях використовуються для прямого й опосередкованого споживання, надання рекреаційно-туристських і курортно-лікувальних послуг.

Рекреаційно-туристський потенціал - сукупна продуктивність розвіданих природних ресурсів та культурних цінностей території, які можуть бути мобілізовані, використані з рекреаційною метою: з метою відпочинку, лікування, туризму.

Рента туристична - факторний дохід від туристичних ресурсів кращої якості та більшої корисності (як природних, так і штучних), який отримує власник цих ресурсів (держава, місцеві органи влади, банк, підприємства й організації, фізичні особи, які мають право власності на ці ресурси).

Ринок туристичних послуг або туристичний ринок – це сфера задоволення потреб населення в послугах, пов'язаних зі змістовним проведенням дозвілля в подорожі, розвиток якого ґрунтується на об'єктивних процесах зростання та урізноманітнення суспільних потреб і відповідному йому поглибленні суспільного поділу праці.

Родтелі – пересувні готелі, які являють собою вагон із одно- або двомісними кабінами, кожна з яких має санітарно-технічне обладнання, вентиляцію, персональне освітлення. Серед родтелів вирізняють ті, що призначені для масового туризму, та класу "люкс".

Референс – це підтвердження МЗС України, видане суб'єкту туристичної діяльності України, про те, що його закордонні партнери (за угодами) будуть мати візову підтримку консульських установ України за кордоном при їх зверненні щодо оформлення туристичних віз іноземцям для подорожі в Україну. Референс оформлюється в одному екземплярі терміном на 1 рік.

Розрахункова година - година, яка встановлена у готелі і при настанні якої споживач повинен звільнити номер у день виїзду і після якої здійснюється заселення у готель.